

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
CENTRALIZIRANOM CARINJENJU U VEZI S DODJELOM NACIONALNIH
TROŠKOVA NAPLATE ZADRŽANIH
KAD SE TRADICIONALNA VLAŠTITA SREDSTVA
OSIGURAJU ZA PRORAČUN EU-a,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
CENTRALIZIRANOM CARINJENJU U VEZI S DODJELOM NACIONALNIH
TROŠKOVA NAPLATE ZADRŽANIH KAD SE TRADICIONALNA VLASTITA
SREDSTVA OSIGURAJU ZA PRORAČUN EU-a**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o centraliziranom carinjenju u vezi s dodjelom nacionalnih troškova naplate zadržanih kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a, sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Konvencija o centraliziranom carinjenju u vezi s dodjelom nacionalnih troškova naplate zadržanih kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a (u daljnjem tekstu: Konvencija) sklopljena je u Bruxellesu, 10. ožujka 2009. godine, od strane 27 država članica Europske unije.

Konvenciju je do sada ratificiralo 25 država članica Europske unije te će Konvencija stupiti na snagu devedeset dana nakon što posljednja država članica potpisnica izjavi da je završila sve unutarnje postupke potrebne za njezino donošenje. Do njezina stupanja na snagu, Konvenciju između sebe mogu primjenjivati one države članice koje su dovršile svoje odgovarajuće unutarnje postupke te koje su dale izjavu da je žele primjenjivati.

Novе države članice Europske unije mogu postati ugovorne stranke Konvencije polaganjem kod glavnog tajnika Vijeća Europske unije (u daljnjem tekstu: Vijeća) isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, nakon što se dovrše unutarnji postupci potrebni za usvajanje Konvencije.

Prema Odluci Vijeća od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (2007/436/EZ, Euratom; SL L 163, 23.6.2007.) vlastita sredstva (pristojbe, premije, dodatni ili kompenzacijski iznosi, dodatni iznosi ili faktori, carine i ostala davanja) dodjeljuju se Zajednicama u skladu s pravilima utvrđenim u ovoj Odluci s ciljem osiguranja financiranja općeg proračuna Europske unije. U skladu s člankom 2. stavkom 3. spomenute Odluke, države članice zadržavaju 25% iznosa naplaćenih tradicionalnih vlastitih sredstava na ime troškova njihove naplate.

U smislu Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik, SL L 145, 4.6.2008.), koja je preinačena Uredbom (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013; u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Unije), centralizirano carinjenje predstavlja oblik pojednostavnjenja carinskih formalnosti, koje omogućava razdvajanje mjesta carinskog ureda gdje je podnesena carinska deklaracija za robu koja se stavlja u carinski postupak od mjesta carinskog ureda gdje je roba fizički ušla u carinsko područje ili gdje je smještena, pri čemu je omogućeno da ta dva mjesta budu u različitim državama članicama. Centralizirano carinjenje te druga pojednostavnjenja carinskih formalnosti stvaraju uvjete koji pogoduju trgovanju i gospodarskom razvoju.

Uzimajući u obzir izjavu Vijeća od 25. lipnja 2007. godine o raspodjeli troškova naplate carine, o porezu na dodanu vrijednost i statistici na temelju sustava centraliziranog carinjenja i izjavu Vijeća i Komisije od 25. lipnja 2007. godine o procjeni funkcioniranja sustava centraliziranog carinjenja, upravljanje centraliziranim carinjenjem, gdje se roba deklarira za slobodan promet u jednoj državi članici, ali se roba podnosi carini u drugoj državi članici, podrazumijeva administrativne izdatke u obje države članice što opravdava djelomičnu redistribuciju troškova naplate kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun Europske unije.

S tim u vezi, Konvencijom se utvrđuju postupci za redistribuciju troškova naplate kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun Europske unije, kojih se obvezno pridržavaju ugovorne stranke u slučaju centraliziranog carinjenja kako je utvrđeno člankom 179. Carinskog zakonika Unije, gdje se carinska deklaracija podnosi u jednoj državi članici Europske unije, ali se roba fizički podnosi carinskim tijelima u drugoj državi članici.

Pristupanjem Europskoj uniji Republika Hrvatska preuzela je obvezu izravne primjene carinskih propisa objavljenih u službenom glasilu Europske unije. Carinski propisi Europske unije koji uređuju funkcioniranje Carinske unije izravno su obvezujući za sve države članice koje ih moraju dosljedno i ujednačeno provoditi na svom državnom području.

S tim u vezi, Carinski zakonik Unije u cijelosti je obvezujući i izravno će se primjenjivati u svim državama članicama od 1. svibnja 2016. godine te će od navedenog datuma države članice, temeljem zahtjeva gospodarskih subjekata, moći odobravati primjenu carinskog instituta centraliziranog carinjenja. Pri tome, kako je uvodno navedeno, one države članice koje su ratificirale Konvenciju i koje su izjavile da će, do njenog stupanja na snagu, primjenjivati istu, u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu, prilikom primjene centraliziranog carinjenja mogu provoditi redistribuciju troškova naplate kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguravaju za proračun Europske unije, u skladu s postupcima koje utvrđuje Konvencija, a prije njenog stupanja na snagu.

S tim u vezi, kako bi i Republika Hrvatska prije stupanja na snagu Konvencije, a prilikom primjene centraliziranog carinjenja nakon stupanja na snagu Carinskog zakonika Unije, mogla koristiti navedene postupke redistribucije troškova naplate koje utvrđuje Konvencija, potrebno je da Republika Hrvatska u što skorijem roku provede unutarnji postupak za potvrđivanje predmetne Konvencije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njene odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Cilj Konvencije je osigurati redistribuciju troškova naplate, kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun Europske unije, između država članica koje su uključene u primjenu i upravljanje centraliziranim carinjenjem, utvrđivanjem posebnih postupaka u obliku konvencije između ugovornih stranaka. U tom smislu, Konvencija propisuje da redistribucija koju provode ugovorne stranke, gdje se carinska deklaracija podnosi u korist ugovorne stranke u kojoj se roba podnosi carinskim tijelima, odgovara iznosu od 50% zadržanih troškova naplate te da će ugovorne stranke primjenjivati postupke redistribucije u skladu sa svojim nacionalnim pravom i postupcima.

Republika Hrvatska će u skladu s člankom 7. stavkom 3. Konvencije, istodobno s polaganjem isprave o pristupu priopćiti izjavu da će, do stupanja na snagu Konvencije, primjenjivati Konvenciju u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu, s obzirom na odredbe iz ove Konvencije.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provođenjem ovoga Zakona ne nastaju posebne financijske obveze za koje bi trebalo osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u člancima 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13). Naime, Carinski zakonik Unije kao izravno obvezujući propis za sve države članice Europske unije stupit će na snagu 1. svibnja 2016. godine te će od navedenog datuma države članice moći, temeljem zahtjeva gospodarskih subjekata, odobravati primjenu centraliziranog carinjenja. Kako bi se omogućilo da hrvatski i gospodarski subjekti drugih država članica Europske unije koriste pogodnosti pojednostavljenja carinskih formalnosti primjenom instituta centraliziranog carinjenja, počevši od prvog dana primjene Carinskog zakonika Unije, nužno je da Republika Hrvatska do navedenog datuma provede unutarnji postupak za potvrđivanje predmetne Konvencije. Time će biti omogućeno provođenje redistribucije troškova naplate, kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun Europske unije, između Republike Hrvatske i drugih država članica Europske unije koje su uključene u upravljanje centraliziranim carinjenjem

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
CENTRALIZIRANOM CARINJENJU U VEZI S DODJELOM NACIONALNIH
TROŠKOVA NAPLATE ZADRŽANIH KAD SE TRADICIONALNA VLASTITA
SREDSTVA OSIGURAJU ZA PRORAČUN EU-a**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencije o centraliziranom carinjenju u vezi s dodjelom nacionalnih troškova naplate zadržanih kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a, sastavljena u Bruxellesu, 10. ožujka 2009. godine u izvorniku na bugarskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, irskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

KONVENCIJA
O CENTRALIZIRANOM CARINJENJU
U VEZI S DODJELOM
NACIONALNIH TROŠKOVA NAPLATE ZADRŽANIH
KAD SE TRADICIONALNA VLASTITA SREDSTVA
OSIGURAJU ZA PRORAČUN EU-A

UGOVORNE STRANKE, države članice Europske unije:

UZIMAJUĆI U OBZIR Odluku Vijeća br. 2007/436/EZ, Euratom od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (dalje u tekstu: Odluka),

UZIMAJUĆI U OBZIR Uredbu Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi gore navedene Odluke o vlastitim sredstvima (dalje u tekstu: Uredba),

UZIMAJUĆI U OBZIR da centralizirano carinjenje i druga pojednostavljena carinskih formalnosti, u smislu Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (dalje u tekstu: Modernizirani carinski zakonik) mogu pomoći u stvaranju uvjeta koji pogoduju trgovanju,

UZIMAJUĆI U OBZIR da jedinstveno odobrenje kako je određeno člankom 1. stavkom 13. Uredbe Komisije (EZ) br. 2454/93 pruža iste pogodnosti za razdoblje dok Modernizirani carinski zakonik postane primjenjiv,

UZIMAJUĆI U OBZIR izjavu Vijeća od 25. lipnja 2007. o raspodjeli troškova naplate carine, o PDV-u i statistici na temelju sustava centraliziranog carinjenja i izjavu Vijeća i Komisije od 25. lipnja 2007. o procjeni funkcioniranja sustava centraliziranog carinjenja,

UZIMAJUĆI U OBZIR članke 17. i 120. Moderniziranog carinskog zakonika koji osiguravaju priznavanje valjanosti odluka carinskih tijela u cijeloj Zajednici, i određuju uvjerljivu silu rezultata provjera na cijelom području Zajednice,

BUDUĆI DA:

- (1) Upravljanje centraliziranim carinjenjem, koje se može kombinirati s pojednostavljenjem carinskih formalnosti, gdje se roba deklarira za slobodan promet u državi članici, ali predočuje carini u drugoj državi članici, podrazumijeva administrativne izdatke u obje države članice. To opravdava djelomičnu redistribuciju troškova naplate kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a u skladu s Uredbom.
- (2) Redistribucija koju provode ugovorne stranke, gdje se carinska deklaracija podnosi u korist ugovorne stranke u kojoj se roba predočuje, odgovara iznosu od 50 % zadržanih troškova naplate.
- (3) Nesmetana provedba redistribucije troškova naplate zahtijeva donošenje posebnih postupaka u obliku konvencije između ugovornih stranaka.
- (4) Ovu Konvenciju će primjenjivati ugovorne stranke u skladu sa svojim nacionalnim pravom i postupcima,

SPORAZUMJELE SU SE:

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

ČLANAK 1.

1. Ovom se Konvencijom utvrđuju postupci za redistribuciju troškova naplate kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a, kojih se pridržavaju ugovorne stranke u slučaju centraliziranog carinjenja kako je utvrđeno člankom 106. Moderniziranog carinskog zakonika, gdje se roba deklarira za slobodno kretanje u državi članici, ali predočuje carini u drugoj državi članici.

2. Postupci iz stavka 1. također se primjenjuju kad se koncept centraliziranog carinjenja kombinira s pojednostavljenjima utvrđenima u Moderniziranom carinskom zakoniku.

3. Postupci iz stavka 1. također se primjenjuju na jedinstveno odobrenje kako je definirano člankom 1. stavkom 13. Uredbe Komisije (EZ) br. 2454/93, za puštanje u slobodan promet.

ČLANAK 2.

Za potrebe ove Konvencije, primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „odobrenje” znači bilo koje odobrenje izdano od strane carinskih tijela koje omogućuje puštanje robe u slobodan promet u carinarnici nadležnoj za mjesto gdje je nositelj odobrenja osnovan, bez obzira na carinarnicu u kojoj se roba predočava;
- (b) „carinska tijela za odobrenje” znači carinska tijela države članice sudionice koje omogućavaju puštanje robe u slobodan promet u carinarnici nadležnoj za mjesto gdje je nositelj odobrenja osnovan, neovisno o carinarnici u kojoj se roba predočava;
- (c) „pomoćna carinska tijela” znači carinska tijela države članice sudionice koja pomažu carinskim tijelima za odobrenje u nadzoru postupka i puštanja robe;
- (d) „uvozne carine” znači carinske pristojbe koje treba platiti na uvoz robe;
- (e) „troškovi naplate” znači iznosi koje države članice mogu zadržati u skladu s člankom 2. stavkom 3. Odluke ili odgovarajuća odredba bilo koje druge naknadne odluke koja je može zamijeniti.

POGLAVLJE II.

ODREĐIVANJE I REDISTRIBUCIJA TROŠKOVA NAPLATE

ČLANAK 3.

1. Država članica carinskog tijela za odobrenje obavješćuje državu članicu pomoćnih carinskih tijela, elektronički ili, kad to nije moguće, na drugi prikladan način, o relevantnim podacima u vezi s iznosom troškova naplate koje treba redistribuirati.

2. Pomoćna carinska tijela dostavljaju carinskim tijelima za odobrenje:

- (a) naziv i adresu tijela nadležnog za primanje podataka iz stavka 1.;

- (b) podatke o bankovnom računu na koji se uplaćuje iznos troškova naplate koji se trebaju redistribuirati.
3. Relevantni podaci iz stavka 1. su sljedeći:
- (a) identifikacija odobrenja;
  - (b) datum na koji se iznos utvrđenih vlastitih sredstava dodjeljuje u skladu s člancima 9. i 10. Uredbe;
  - (c) iznos vlastitih sredstava na raspolaganju, uzimajući u obzir mogući povrat ili naknadni povrat uvoznih carina;
  - (d) iznos zadržanih troškova naplate.

ČLANAK 4.

Iznos troškova naplate koji trebaju redistribuirati države članice carinskih tijela za odobrenje državi članici pomoćnih carinskih tijela mora biti jednak pedeset posto (50 %) iznosa zadržanih troškova naplate.

ČLANAK 5.

1. Isplata iznosa iz članka 4. je u mjesecu tijekom kojega se dodijeli iznos utvrđenih vlastitih sredstava u skladu s člancima 9. i 10. Uredbe.

2. Zatezna kamata obračunava se na iznos iz stavka 1. ovog članka od dana isteka propisanog razdoblja do datuma plaćanja.

Stopa zatezne kamate je kamatna stopa koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne poslove refinanciranja koji se izvršavaju prije prvog kalendarskog dana polovice godine u pitanju (referentna stopa), uvećano za dva postotna boda.

Za državu članicu carinskih tijela za odobrenje koja ne sudjeluje u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije, referentna gore spomenuta kamatna stopa mora biti ekvivalentna stopi koju je odredila nacionalna središnja banka. U tom slučaju, referentna kamatna stopa na snazi prvog kalendarskog dana polovice godine u pitanju primjenjuje se za sljedećih šest mjeseci.

POGLAVLJE III.

RJEŠAVANJE SPOROVA

ČLANAK 6.

Svaki spor koji proizađe između ugovornih stranaka u vezi s tumačenjem ili funkcioniranjem ove Konvencije rješava se pregovorima kad god je to moguće. Ako se u roku od tri mjeseca ne pronađe rješenje, ugovorne stranke mogu uz obostranu suglasnost odabrati posrednika za rješavanje spora.

POGLAVLJE IV.

PROVEDBA I ZAVRŠNE ODREDBE

ČLANAK 7.

1. Glavni tajnik Vijeća Europske unije je depozitar ove Konvencije.
2. Države članice Europske unije mogu postati ugovorne stranke ove Konvencije polaganjem kod glavnog tajnika Vijeća Europske unije isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju, nakon što se dovrše unutarnji postupci potrebni za usvajanje ove Konvencije.
3. Ova Konvencija stupa na snagu devedeset dana nakon što posljednja država članica potpisnica izjavi da je završila sve unutarnje postupke potrebne za njezino donošenje. U međuvremenu, međutim, bilo koja država članica koja završi taj postupak može izjaviti da će primjenjivati Konvenciju u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu, s obzirom na odredbe iz ove Konvencije.
4. Svi administrativni dogovori između država članica koji se odnose na redistribuciju iznosa troškova naplate u situacijama iz djelokruga ove Konvencije ukidaju se u skladu s odredbama ove Konvencije od dana podnošenja zahtjeva između dotičnih država članica.

ČLANAK 8.

1. Izmjene ove Konvencije može predložiti bilo koja ugovorna stranka, posebno kad se ugovorna stranka suočava s ozbiljnim proračunskim gubicima zbog primjene ove Konvencije. Svaka predložena izmjena šalje se depozitaru iz članka 7. koji to priopćuju ugovornim strankama.

2. Izmjene se usvajaju zajedničkom suglasnošću ugovornih stranaka.
3. Izmjene usvojene u skladu sa stavkom 2. stupa na snagu u skladu s člankom 7.

ČLANAK 9.

Ugovorne stranke revidiraju ovu Konvenciju najkasnije tri godine nakon datuma primjene Moderniziranog carinskog zakonika i, ako je potrebno, može se izmijeniti na temelju te revizije u skladu s člankom 8.

ČLANAK 10.

1. Svaka ugovorna stranka može otkazati ovu Konvenciju obavješćujući glavnog tajnika Vijeća Europske unije.
2. Otkaz proizvodi pravni učinak 90 dana nakon dana primitka obavijesti o otkazu od strane glavnog tajnika.

U potvrdu navedenog, dolje potpisani opunomoćenici vlastoručno potpisuju Konvenciju.

Sastavljeno u Bruxellesu desetoga dana ožujka godine dvije tisuće i devete u jednom izvorniku na bugarskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, irskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku, pri čemu je svaki tekst jednako vjerodostojan, a izvornik pohranjen u arhivu Glavnog tajništva Vijeća Europske unije.

CONVENTION
ON CENTRALISED CUSTOMS CLEARANCE,
CONCERNING THE ALLOCATION OF
NATIONAL COLLECTION COSTS RETAINED
WHEN TRADITIONAL OWN RESOURCES
ARE MADE AVAILABLE TO THE EU BUDGET

THE CONTRACTING PARTIES, Member States of the European Union:

HAVING REGARD to Council Decision No 2007/436/EC, EURATOM of 7 June 2007 on the system of the European Communities' own resources (hereinafter referred to as "the Decision"),

CONSIDERING Council Regulation (EC, Euratom) No 1150/2000 of 22 May 2000 implementing the abovementioned Decision on own resources (hereinafter referred to as "the Regulation"),

CONSIDERING that centralised clearance, and other simplifications of customs formalities, within the meaning of Regulation (EC) No 450/2008 of the European Parliament and of the Council of 23 April 2008 laying down the Community Customs Code (hereinafter referred to as "the Modernised Customs Code") may help create conditions favourable to trade,

CONSIDERING that the Single Authorisation as defined by Article 1(13) of Commission Regulation (EC) No 2454/93 provides the same benefits for the period until the Modernised Customs Code has become applicable,

CONSIDERING the Council's statement of 25 June 2007 on the sharing of duty collection costs, on VAT and on statistics under the centralised clearance system and the statement of the Council and the Commission of 25 June 2007 on the evaluation of the functioning of the centralised clearance system,

TAKING ACCOUNT of Articles 17 and 120 of the Modernised Customs Code which respectively provide for the recognition of the validity of decisions taken by customs authorities throughout the Community, and stipulate the conclusive force of the results of verifications throughout the territory of the Community,

WHEREAS:

- (1) The management of centralised clearance, which may be combined with simplifications of customs formalities, where goods are declared for free circulation in a Member State but presented to customs in another Member State implies administrative expenditure in both Member States. That justifies a partial redistribution of the collection costs which are retained when traditional own resources are made available to the Community budget in accordance with the Regulation.
- (2) That redistribution, carried out by the Contracting Party where the customs declaration is lodged for the benefit of the Contracting Party where the goods are presented, corresponds to a total of 50 % of the retained collection costs.
- (3) Smooth implementation of the redistribution of collection costs requires the adoption of specific procedures in the form of a Convention between the Contracting Parties.
- (4) This Convention is to be applied by the Contracting Parties in accordance with their national laws and procedures,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

CHAPTER I

SCOPE AND DEFINITIONS

ARTICLE 1

1. This Convention defines the procedures for the redistribution of collection costs when own resources are made available to the EU budget, which shall be followed by the Contracting Parties in case of centralised clearance as defined by Article 106 of the Modernised Customs Code, where goods are declared for release for free circulation in a Member State but presented to customs in another Member State.
2. The procedures referred to in paragraph 1 shall also apply when the concept of centralised clearance is combined with simplifications established under the Modernised Customs Code.
3. The procedures referred to in paragraph 1 shall also apply to the Single Authorisation as defined by Article 1(13) of Commission Regulation (EC) No 2454/93, for release for free circulation.

ARTICLE 2

For the purposes of this Convention, the following definitions shall apply:

- (a) "authorisation" means any authorisation issued by the customs authorities which allows the release of goods for free circulation at the customs office responsible for the place where the authorisation holder is established, irrespective of the customs office where the goods are presented;
- (b) "Authorising Customs Authorities" means the Customs Authorities of the participating Member State which allow the release of the goods for free circulation at the customs office responsible for the place where the authorisation holder is established, irrespective of the customs office where the goods are presented;
- (c) "Assisting Customs Authorities" means the Customs Authorities of the participating Member State which assist the Authorising Customs Authorities in the supervision of the procedure and the release of the goods;
- (d) "import duties" means customs duties payable on the importation of goods;
- (e) "collection costs" means the amounts which the Member States are authorised to retain in accordance with Article 2(3) of the Decision or a corresponding provision of any other subsequent decision which may replace it.

CHAPTER II

DETERMINATION AND REDISTRIBUTION OF COLLECTION COSTS

ARTICLE 3

1. The Member State of the Authorising Customs Authorities shall notify the Member State of the Assisting Customs Authorities, by electronic or, where not available, any other appropriate means, of the relevant information concerning the amount of collection costs to be redistributed.
2. The Assisting Customs Authorities shall communicate to the Authorising Customs Authorities:
  - (a) the name and address of the authority competent for receiving the information under paragraph 1;

- (b) the references of the bank account into which the amount of collection costs to be redistributed shall be paid.
3. The relevant information referred to in paragraph 1 is the following:
- (a) the identification of the authorisation;
  - (b) the date on which the amount of established own resources is credited in accordance with Articles 9 and 10 of the Regulation;
  - (c) the amount of own resources made available, taking into account possible repayment or post-clearance recovery of import duties;
  - (d) the amount of collection costs retained.

ARTICLE 4

The amount of the collection costs to be redistributed by the Member State of the Authorising Customs Authorities to the Member State of the Assisting Customs Authorities shall be equal to fifty per cent (50 %) of the amount of the collection costs retained.

ARTICLE 5

1. The payment of the amount referred to in Article 4 shall be made in the month during which the amount of established own resources is credited in accordance with Article 9 and 10 of the Regulation.
2. Interest on arrears shall be charged on the amount referred to in paragraph 1 from the date of expiry of the prescribed period until the date of payment.

The rate of interest on arrears shall be the interest rate applied by the European Central Bank to its most recent main refinancing operation carried out before the first calendar day of the half-year in question (the reference rate), plus two percentage points.

For a Member State of the Authorising Customs Authorities which is not participating in the third stage of economic and monetary union, the reference rate referred to above shall be the equivalent rate set by its national central bank. In that case, the reference rate in force on the first calendar day of the half-year in question shall apply for the following six months.

CHAPTER III

DISPUTE SETTLEMENT

ARTICLE 6

Any dispute arising between the Contracting Parties in relation to the interpretation or functioning of this Convention shall be resolved as far as possible by negotiation. If no solution is found within three months, the Contracting Parties concerned may by common accord choose a mediator to resolve the dispute.

CHAPTER IV

IMPLEMENTATION AND FINAL PROVISIONS

ARTICLE 7

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depository of this Convention.
2. The Member States of the European Union may become Contracting Parties to this Convention by lodging with the Secretary-General of the Council of the European Union an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, once the internal procedures required for the adoption of this Convention have been completed.
3. This Convention shall enter into force ninety days after the last signatory Member State has declared that it has completed all the internal procedures necessary for its adoption. In the meantime, however, any Member State which has completed those procedures may declare that it will apply the Convention in its relations with those Member States which have made the same declaration, with regard to the provisions concerned by this Convention.
4. All administrative arrangements between Member States concerning the redistribution of amounts of collection costs in situations within the scope of this Convention shall be superseded by the provisions of this Convention as from its date of application between the Member States concerned.

ARTICLE 8

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting Party, in particular when a Contracting Party faces serious budgetary losses due to the application of this Convention. Any proposed amendment shall be sent to the depositary referred to in Article 7 who shall communicate it to the Contracting Parties.
2. Amendments shall be adopted by common agreement by the Contracting Parties.
3. Amendments adopted in accordance with paragraph 2 shall come into force in accordance with Article 7.

ARTICLE 9

This Convention shall be reviewed by the Contracting Parties at the latest three years after the date of application of the Modernised Customs Code and if necessary may be amended on the basis of that review in accordance with Article 8.

ARTICLE 10

1. Any Contracting Party may denounce this Convention by so notifying the Secretary-General of the Council of the European Union.
2. Denunciation shall take effect ninety days after the date of receipt by the Secretary-General of the notification of the denunciation.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Brussels on the tenth day of March in the year two thousand and nine in a single original in the Bulgarian, Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Irish, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Romanian, Slovak, Slovene, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, the original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Voor de Regering van het Koninkrijk België
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Für die Regierung des Königreichs Belgien

За Правителството на България

Za vládu České republiky

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Klaus Kinkel'.

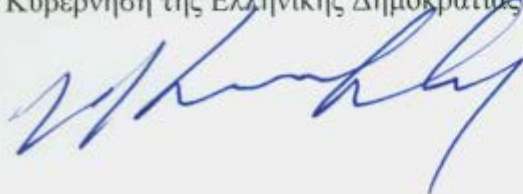
Eesti Vabariigi valitsuse nimel

Handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'R' followed by a long horizontal line.

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Bobby Mc Donagh'.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Handwritten signature in blue ink, appearing to be a stylized name.

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Per il Governo della Repubblica italiana

Giulio Tremonti

Για την Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας

Latvijas Republikas valdības vārdā

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės vardu

A handwritten signature in blue ink, featuring a large, stylized initial 'V' followed by several loops.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'C. Braun' with a stylized 'C' and 'B'.

A Magyar Köztársaság kormánya részéről

A handwritten signature in blue ink, consisting of a few horizontal strokes and a small loop.

Għall-Gvern ta' Malta

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'G. D. Gatt'.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'M. C. ...'.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'H. ...'.

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'T. ...'.

Pelo Governo da República Portuguesa

Handwritten signature in black ink, reading "A. Tavares de Faria".

Pentru Guvernul României

Handwritten signature in blue ink, reading "Călin Popescu".

Za vlado Republike Slovenije

Handwritten signature in blue ink, reading "Franc Keršanič".

Za vládu Slovenskej republiky

Handwritten signature in blue ink, reading "Franc".

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Članak 3.

Sukladno članku 7. stavku 3. Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, Republika Hrvatska će istodobno s polaganjem isprave o pristupu priopćiti sljedeću Izjavu:

IZJAVA

vezana uz članak 7. stavak 3. Konvencije

U skladu s člankom 7. stavkom 3. Konvencije, Republika Hrvatska izjavljuje da će, do stupanja na snagu Konvencije, primjenjivati Konvenciju u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu, s obzirom na odredbe iz ove Konvencije.

Članak 4.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju o centraliziranom carinjenju u vezi s dodjelom nacionalnih troškova naplate zadržanih kad se tradicionalna vlastita sredstva osiguraju za proračun EU-a, sukladno odredbi članka 40. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njezinim odredbama, a na temelju čega će taj pristanak biti izražen na međunarodnoj razini.

Uz članak 2.

Članak 2. sadrži tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatskom jeziku.

Uz članak 3.

Člankom 3. utvrđuje se da će, sukladno članku 7. stavak 3. Konvencije, Republika Hrvatska istodobno s polaganjem isprave o pristupu priopćiti Izjavu da će, do stupanja na snagu Konvencije, primjenjivati Konvenciju u odnosima s onim državama članicama koje su dale istu izjavu, s obzirom na odredbe iz ove Konvencije.

Uz članak 4.

Člankom 4. utvrđuje se da je provedba ovoga Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Uz članak 5.

Ovim člankom utvrđuje se da na dan stupanja Zakona na snagu, Konvencija nije na snazi te da će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Uz članak 6.

Člankom 6. uređuje se stupanje na snagu Zakona, pri čemu se propisuje da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

Prilog – Preslika teksta Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku